

บิดาและคุณธรรมของนักศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านวัดสาย
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

งานวิจัย
ไทย

นางกฤษณา เจริญวงศ์

นางสาวเพชรมา ประจักษ์จันทึก

PAYAP UNIVERSITY

ได้รับทุนอุดหนุนจากโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาจากทบวงมหาวิทยาลัย ธันวาคม 2528

(ท.ศ. 2528 - 2529)

กิติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง "ปัญหาและอุปสรรคของชีวิตกรรมพินัยงาน ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้าน
วัวลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" เป็นงานวิจัยฉบับที่ 23 ที่มหาวิทยาลัยพายัพได้รับ
ทุนอุดหนุนจากโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา แห่งมหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2528 -
2529 ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัย ตลอดจนคณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ที่ให้การ
สนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้

ในการค้นคว้าเอกสารตลอดจนการสัมภาษณ์เพื่อหาข้อมูลต่าง ๆ นั้น ผู้วิจัยได้รับความ
ความสะดวกเป็นอย่างดียิ่งจาก อาจารย์สุนทร รัตยาอนันต์ ผู้อำนวยการหอสมุดมหาวิทยาลัยพายัพ
ในการยืมเอกสารจากห้องสมุด และงานวิจัยเรื่อง "การวิจัยชีวิตกรรมพินัยงานในจังหวัดเชียงใหม่ และ
ลำพูน" ของ ดร. ไชยวัฒน์ รุ่งเรืองศรี และคณะ ซึ่งได้กรุณาอมงานวิจัยของท่าน ๑ ชุด
ให้แก่ห้องสมุด มทพ. อันเป็นประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยยังได้รับความกรุณาจาก
คุณทวี สว่างโรจน์กุล และ อาจารย์ปวงคำ ห้วยเขียว ในด้านคำแนะนำที่ค้ำจุนมีค่าต่องานวิจัย
นี้ และที่ขาดไม่ได้เลยสำหรับงานวิจัยฉบับนี้ก็คือ ความร่วมมือ ของช่างฝีมือเครื่องเงิน และ
หมู่บ้านวัวลายที่ไ้กรุณาตอบคำซักถามของผู้วิจัย อีกทั้งความร่วมมือที่ดีของเจ้าของร้าน เจ้าของ
กิจการเครื่องเงิน และ เครื่องเงิน บ้านถนนสาย เชียงใหม่ - สันกำแพง ผู้วิจัย
ขอขอบพระคุณอย่างสูง

หน่วยงานราชการใน จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้ความอนุเคราะห์หรืออย่างดียิ่ง คือ
กรมแรงงาน กองส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเหนือ กรมสรรพากร กรมพาณิชย์จังหวัด ซึ่งผู้วิจัย
ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากนักศึกษาที่ช่วยในการวิจัยคือ
นางสาวสะอาด เหมธมาน นางสาวอารีย์ กิจสว่าง และ นางสาวนิรมล มีปัญามูล
โดยเฉพาะนักศึกษาที่ช่วยในการพิมพ์ฉบับร่างและต้นฉบับจริง คือ นางสาวอัญญา ทะดัง
ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณในความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

คณะผู้วิจัย

บทกบย่อ

จังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองที่เจริญมาตั้งแต่ครั้งอาณาจักรล้านนา ประกอบด้วยเป็นห้องที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ดังปรากฏในหลักฐานทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกวาดต้อนผู้คนจากเมืองต่าง ๆ ในแคว้นสิบสองปันนา เลือเข้ามาตั้งถิ่นฐานในดินแดนล้านนา ดังที่ปรากฏว่ามีพวก ไทลื้อ ไทเขิน ไทใหญ่ (เงี้ยว) ตลอดจนไทกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งยกกลุ่มดังกล่าวนี้ไ้เข้ามาที่มีความสัมพันธ์อย่างวัฒนธรรม กับไทยวน (คนพื้นเมือง) ในล้านนาเป็นเวลานานแล้ว

งานวิจัยนี้ให้ศึกษาถึงการตั้งถิ่นฐานของกลุ่มชนในหมู่บ้านเงิน และ หมู่บ้านวัวลาย ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าผู้คนที่มาอยู่ในหมู่บ้านทั้งสอง (ในปัจจุบันนี้ผู้คนส่วนมากในจังหวัด เชียงใหม่ มักไม่รู้จัก หรือ คู่กันหรือหมู่บ้านเงิน แต่มักจะเรียกโดยรวม ๆ ว่า บ้านวัวลาย ตามชื่อของถนนที่ผ่านกลางของหมู่บ้านทั้งสอง คือ ถนนวัวลาย) มีประวัติความเป็นมาขึ้นตั้งแต่การกวาดต้อนผู้คนหรือของเมืองต่าง ๆ ในสิบสองปันนา โดยเฉพาะเมืองเชียงตุงเมื่อครั้งสมัยพระเจ้ากาวิละ จึงทำให้เกิดข้อสันนิษฐานในทางประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของชนที่อพยพเข้ามา เมื่อครั้งนั้น คือ พวกไทเขิน ซึ่งกลายมาเป็นบรรพบุรุษของผู้คนในหมู่บ้านเงินปัจจุบันและประกอบอาชีพที่เป็นวิถีกรรมที่นำคิดตัวมา คือ การทำเครื่องเงิน อีกทั้งยังมีชนที่อพยพมาจาก ลุ่มแม่น้ำสวละวิน ในประเทศพม่า ซึ่งพวกนี้สันนิษฐานว่าเป็นพวกที่เข้ามาอยู่ในบริเวณหมู่บ้านวัวลายแล้วก็ประกอบอาชีพที่เป็นวิถีกรรมคือ ทำกษาปณ์เครื่องเงิน ด้วยเหตุนี้วิถีกรรมเครื่องเงินและเครื่องเงินจึงได้รับการสืบต่อมาเป็นเวลาช้านานจนกลายมาเป็นวิถีกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ของหมู่บ้านเงิน และหมู่บ้านวัวลาย จังหวัดเชียงใหม่ สืบมาจนทุกวันนี้ถึงแม้ว่าในช่วงสี่ทศวรรษที่ผ่านมาวิถีกรรมทั้งสองจะถูกกระทบกระเทือนจากปัจจัยความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ตลอดจนมีปัจจัยในด้านการตลาด และแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะการขายตัวทองแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่แถวถนนเชียงใหม่ - สันกำแพง ซึ่งเป็นเขตส่งเสริมการลงทุน และแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ มีผลให้การยอคิดและจำหน่ายทองระบบเราเองเพราะนักลงทุนทั้งรายใหม่ และ

รายเกาบางราย ตลอดจนทวงขว้างมีมือส่วนหนึ่งจำ เป็นต้องโยกย้ายไปอยู่ในเส้นทางสั้นกว่าแห่ง
เพื่อการอยู่รอด และการแสวงหากำไรที่ดีจากการลงทุน ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในแง่
ของปัญหาและอุปสรรคของหัตถกรรมอันเก่าแก่ของหมู่บ้านที่คงเปลี่ยนแปลงไป อันจะมีผลกระทบ
ต่อแนวโน้มในอนาคตเกี่ยวกับความคงอยู่ของศิลปหัตถกรรมในลักษณะของการผลิตเพื่อเป็นคุณค่า
ทางศิลปะอันเนื่องมาจากลักษณะการผลิตแบบดั้งเดิม มาเป็นการผลิตเพื่อการค้าซึ่งเป็นอุปสรรค
ต่อการผลิตหัตถกรรมที่มีคุณค่าและคงความทนมแบบเดิม

PAYAP UNIVERSITY

ABSTRACT

A study of Chiang Mai's history shows that in its status as the center of the Lan Na Thai Kingdom, it was composed of many ethnic groups. This is shown in different historical sources as having been caused by the forced repopulation of peoples from different states, such as in the Sipsong Panna, to add to the population of the Lan Na Kingdom. These ethnic groups included Tai Lu, Tai Khun, Tai Yai (Shan), and others. These groups have moved into this area and built cultural links with the Tai Yuan (the local people) in Lan Na for a long period of time.

This study investigated one such group in Khun Village and in Wua Lai Village. The purpose was to show that the residents of these two villages (today most people in Chiang Mai Province are unaware of or have not heard the name Khun Village, calling the two villages collectively Wua Lai Village, from the road running down the middle of the two villages named Wua Lai Road). These villages date back to the time when Chao Kawila brought prisoners of war down from the Shan States, of which Kengtung is a major center. This has led to people hypothesizing that the inhabitants of Kengtung, the Tai Khun, came to be the forebearers of the present residents of Khun and Wua Lai Villages. These people practiced the handicraft they brought with them, which are known as Khun wares (lacquerware). There was also a group that came from the Salween River Valley, in Burma today, who practiced the craft of silverware manufacture. As a result of these two crafts having been handed down over a long period of time by the residents of these two villages, they have become symbols of Khun and Wua Lai Villages of Chiang Mai Province, until the present day. In the last ten years, economic factors have influenced these craft industries. Factors include better marketing and the growth of tourist attractions. A part of this has been the expansion of tourism on the San Kamphaeng-Chiang Mai Road. There has been considerable investment in this region and the area has become a new tourist destination. This has caused production and sales to fade as new investors and some old

ones too, in addition to some of the artisand, moved to the San Kamphaeng Road in order to survive, as well as to bring a return from their investment. As a result, the researchers recognize the problems faced by traditional handicrafts in changing village society. This will have an effect on future trends of crafts that were made for their artistic value that must become crafts made to bring financial income. This of course impedes producing artistic, beautiful wares in the traditional manner.

PAYAP UNIVERSITY

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทนำ	1
บทที่ 1	5
ความหมายของศิลปะหัตถกรรมพื้นบ้าน	5
- ความหมายของคำว่าหัตถกรรม	5
- ความเป็นมาของศิลปะหัตถกรรมพื้นบ้าน	6
- ลักษณะการดำเนินงานศิลปะหัตถกรรมของไทย	8
- ความเปลี่ยนแปลงของหัตถกรรมพื้นบ้านของไทย	9
- ศิลปะหัตถกรรมพื้นบ้านในภาคเหนือ	11
บทที่ 2	17
ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านจัวลวย	17
- ระบบเศรษฐกิจของหมู่บ้านเงินและจัวลวย	17
- ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านจัวลวย	19
- ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านเงิน	21
บทที่ 3	27
กรรมวิธีการผลิตเครื่องเงินและเครื่องเงิน	27
- การผลิตเครื่องเงินประเภทภาชนะเครื่องใช้	27
- การผลิตเครื่องเงินประเภทเครื่องประดับ	31
- กรรมวิธีการผลิตเครื่องเงิน	34
- การทำโครงสร้างเครื่องเงิน	35
- ขั้นตอนการทอผ้า	39
- การตกแต่งลวดลายบนเครื่องเงิน	42
บทที่ 4	46
การประกอบอาชีพทำเครื่องเงินที่หมู่บ้านจัวลวย	46
- ลักษณะการผลิตหัตถกรรมเครื่องเงิน	48
- แรงงานในการผลิต	49

	- เงินทุนในการผลิต	54
	- เครื่องมือ และ เครื่องมือการผลิต	55
	- ค่าบริการตลาด	56
บทที่ 5	การประกอบอาชีพทำเครื่องเงินที่หมู่บ้านเงินและวัวลาย	57
	- ลักษณะการผลิตหัตถกรรมเครื่องเงิน	57
	- แรงงานในการผลิต	59
	- เงินทุนในการผลิต	63
	- เครื่องมือ และ เครื่องมือการผลิต	64
	- ค่าบริการตลาด	65
บทที่ 6	ปัญหาและอุปสรรคของหัตถกรรมที่หมู่บ้านวัวลาย	67
	- ปัญหาค่าแรงงานฝีมือ	70
	- ปัญหาค่าวัตถุดิบ	71
	- ปัญหาค่าเงินทุน	72
	- ปัญหาค่าบริการตลาด	73
บทสรุป		80
บรรณานุกรม		

สารบัญแนบที่และภาพประกอบ

แนบที่	หน้า
1. แนบที่เมืองเชียงใหม่ *	ก
2. แนบที่รัฐโกลดัมยัจจุนัน (รัฐไทยใหญ่) *	ข
ภาพประกอบ	
1. การขึ้นรูปทรงเครื่องเงิน	ค
2. การแกะลายค้ำใน	ด
3. การแกะลายค้ำนอก	ง
4. การทำเครื่องประดับเงิน	จ
5. การทำโครงเครื่องเงินไม้ไผ่สาน ที่บ้านคองจัน อ.เมือง	ฉ
6. การทำโครงเครื่องเงินไม้ดัด ที่บ้านทองถาย อ.วางทอง	ช
7. การถกรองรัก	ค
8. การลงสมุด และ ลงหินรัก	ข
9. การทวารักดำ หรือ รักเงาครึ่งสุดท้าย	ค
10. การแกะลาย หรือ ดูดด้วยเหล็กแหลมคม	ง
11. การเขียนลายรศหน้าปีกทอง	จ
12. การเขียนลายเส้น (paint) และเป่าสีออก	ฉ

*แนบที่เมืองเชียงใหม่ จากหนังสืออนุสรณ์ ในพิธีเปิดประชุมเมืองเชียงใหม่ พ.ศ. 2528

*แนบที่รัฐโกลดัมยัจจุนัน จากหนังสือเรื่อง คนไทยในพม่า ของ บุญถาวร ศรีสวัสดิ์

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและสังคมในภาคเหนือมาตั้งแต่โบราณ (สมัยราชวงศ์มังราย พ.ศ. 1801 - 2207) และปัจจุบันก็ยังเป็นศูนย์กลางทางอุตสาหกรรม และการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงในรูปของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วในปัจจุบันนี้

หมู่บ้านวัวลาย นี้เป็นหมู่บ้านหนึ่งที่น่าสนใจในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเฉพาะสิ่งหนึ่งที่มีชื่อของหมู่บ้านวัวลายก็คือ หัตถกรรมเครื่องเงินที่มีการทำกันแพร่หลายในหมู่บ้าน โดยมีการสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคน มีลักษณะเป็นงานในครอบครัว

จากการศึกษาทำให้พบว่าความเข้าใจของคนทั่วไปในเชียงใหม่ปัจจุบันเกี่ยวกับหัตถกรรม และความเป็นมาของหมู่บ้านวัวลายยังไม่ถูกต้องนัก อันเนื่องมาจากในสมัยที่เริ่มที่ตั้งตามชื่อถนน เช่น ถนนวัวลาย ถนนสุริยวงศ์ เป็นต้น ทำให้ชื่อหมู่บ้านในสมัยโบราณซึ่งเรียกเป็นบ้าน เช่น บ้านช้างมอญ บ้านฆ้อง บ้านระดอย บ้านเงิน บ้านวัวลาย บ้านหมื่นสาร บ้านศรีสุพรรณ เป็นต้น หายไปเพราะเปลี่ยนไปเรียกตามชื่อถนน จากการศึกษาก็พบว่าที่เกิมนั้นบ้านหรืออยู่ที่ไหนมาในลักษณะบ้านที่ระดอยหัตถกรรมของเชียงใหม่ นอกเหนือจากบ้านวัวลายที่ผลิตเครื่องเงินใกล้ ๆ กันนั้น ก็มีอีกบ้านหนึ่ง คือ บ้านเงินซึ่งผลิตเครื่องเงินอันเป็นหัตถกรรมพื้นบ้านคู่กันมาโดยตลอด เพราะเป็นการสืบต่อจากบรรพบุรุษและมีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว

การศึกษาวิจัยในเรื่องนี้จึงเป็นการศึกษาถึงการเข้ามาตั้งถิ่นฐานของกลุ่มชนต่าง ๆ ในเชียงใหม่ เมื่อประมาณสองศตวรรษที่ผ่านมา โดยเฉพาะในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งมีการกวาดต้อนผู้คนที่อยู่ทางตอนเหนือขึ้นไปอันเป็นคนเผ่าไท ให้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในท้องที่ต่าง ๆ ของเชียงใหม่ตามวัตถุประสงค์ทางประวัติศาสตร์ได้ปรากฏเกี่ยวกับประชาชนส่วนมากของเชียงใหม่มาจากเมืองเชียงตุง เมืองยอง และเมืองอื่น ๆ ทางเหนือซึ่งเป็นเมืองขึ้นของพม่า

(อึ้งวะ) รวมแล้วมีจำนวนมากกว่ำครึ่งหนึ่งของประชาชนทั้งหมด¹ การกว่ำกัอนกลุ่มชนแต่ละกลุ่ม เช่นวัฒนธรรมของไช้อี๋ ไชยง และไช่เจิน ปรากฏทั้งในรูปแบบที่รักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมของตน ถึงแม้ว่าบางส่วนก็มีการผสมกลมกลืนเข้ากับวัฒนธรรมพื้นเมือง (ไช่ฮวน) แต่ก็ยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของตน ทั้งเช่น การนำหัตถกรรมเครื่องเงิน และเครื่องเงินที่หมู่บ้านเจิน และวัวลาย

✓ ถ้ามองกว้างออกไปถ้ำศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ไม่ได้ เป็นแต่ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านเท่านั้น แต่จะมองไปถึงพัฒนาการของหัตถกรรมพื้นบ้านซึ่งแต่แรกจนถึงปัจจุบัน ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อหัตถกรรมดังกล่าว ในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต ซึ่งการศึกษาดังกล่าวอาจมีประโยชน์ต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป ตลอดจนการส่งเสริมหัตถกรรมพื้นบ้านในรูปแบบที่จะเป็นการส่งเสริมอาชีพของชนในท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป โดยเฉพาะจากแนวโน้มในปัจจุบันที่ลดระคาคการขี้เกี่ยวกับอนาคตของหัตถกรรมเครื่องเงิน และเครื่องเงินที่คงไปเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวซึ่งเป็นตัวแปรที่สำคัญอย่างแยกไม่ออก

✓ วัตถุประสงค์

- ✓ 1. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาหัตถกรรมพื้นบ้านที่หมู่บ้านวัวลายในอดีตถึงปัจจุบัน
- X 2. เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิวัฒนาการบ้านหัตถกรรมของท้องถิ่นที่มีผลกระทบต่อการธุรกิจและสังคมในสวนรวม
- ✓ 3. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา และพัฒนาการในด้านการประกอบอาชีพของ

¹ วิทยาพร เสริมภูดล อธิพร วิมุกตานนท์ ภาควิชา ภูมิศาสตร์ การสำรวจทางชาติพันธุ์ของชนเผ่าไทในลุ่มแม่น้ำปิง จังหวัดเชียงใหม่ โครงการวิจัยเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาจากหน่วยงานวิชาลัย (พ.ศ. 2526 - 2527) , หน้า 2

ชุมชนในหมู่บ้านวัดลาด ซึ่งสามารถรักษาเอกลักษณ์การทำนาคถกกรรมของทบสืบมาจนกระทั่งปัจจุบัน

4. เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลทางประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ และสังคมของชุมชนนี้ ซึ่งยังไม่ได้รับการศึกษา-และค้นคว้ามาก่อน

ขอบเขตในการศึกษา การวิจัยนี้จะเน้นเฉพาะการศึกษาพัฒนาการนาคถกกรรมที่บ้านของหมู่บ้าน วัดลาด ที่มีผลต่อเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน

วิธีการศึกษา

1. หาข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สัมภาษณ์ผู้อยู่อาศัย ผู้นำหมู่บ้าน และชาวบ้านโดยทั่วไป
3. ศึกษาระบบเศรษฐกิจ โดยเน้นศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาถกกรรมของหมู่บ้านตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน
4. ศึกษาวิธีการทำเครื่องเงิน และ เครื่องเงิน
5. เมื่อได้ข้อมูลจากการศึกษาค้าง ๆ ช่างค้นเรียบร้อยแล้วจึงนำมาเรียบเรียง และเสนอในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

การศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. เครื่องเงิน. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บำรุงนุกฎกิจ , 2521)

ไกรสิทธิ์ นิมมานเหมินทร์. "เก็บผักใส่ซ้า เก็บข้าใส่เมือง" ลานนาไทยคดี , (เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์ศูนย์หนังสือ ; 2521)

ทวี สว่างนิตยช่างกุล. ตำนานเมืองเชียงใหม่ , แขนกอนุรักษและเขตนคร
 อรรถกรรรมสานัน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2527

บุษกร่วม ศรีสวัสดิ์. คนไทยในพม่า , (พระนคร : โรงพิมพ์รามินทร์ , 2503)

วิบูลย์ สีสวรรณ. ศิลปนาคถกกรรมที่บ้าน , (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ป่าดง , 2527)

อรุณรัตน์ วิเชียรเขียว , "การวิเคราะห์สังคมเชียงใหม่สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น"

วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต แผนกประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2520

Aung Thwin, Michael , Fagan The Origins of Modern Burma

University of Hawaii Press , 1985

Sylvia Fraser - Lu. Burmese Lacquerware , (Bangkok :

The Tamarind Press , 1985)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ✓ 1. เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาหัตถกรรมพื้นบ้านที่หมู่บ้านวัวลาย อันจะนำไปสู่การศึกษาวิธีแก้ไข
- ✓ 2. จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการความเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางเศรษฐกิจของชุมชน
- 3. เพื่อเก็บการอนุรักษ์ และ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านตลอดจน แนวโน้มในอนาคต
- > 4. เพื่อเผยแพร่ความรู้ในด้านประวัติศาสตร์หัตถกรรมพื้นบ้านที่เป็นเอกลักษณ์ของ จังหวัดเชียงใหม่
- > 5. เพื่อเก็บการรวบรวมและ จัดระบบข้อมูลเพื่อการกระจาย ที่ไม่เกี่ยวข้องให้เป็น ระเบียบอย่างถูกต้อง